

ด่วนที่สุด

ที่ อว (ปคร) ๐๒๑๓/๖๐๕

กศ. ๑๘๖๔

๑๐๒๓๖๖

๑๖-๓๐

สค. (eMail)

ส่ง : กวค.

รับที่ : ร316/66

๑๐ ม.ค. ๒๕๖๖ เวลา ๑๖.๓๐ น

กระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ ราชเทวี กทม. ๑๐๕๐๐

๑๐ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๓๓๓๐๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี เรื่อง (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พิจารณาแล้วเห็นควรให้ความเห็นชอบ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยหน่วยงานวิจัยในสังกัด เช่น สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พร้อมสนับสนุนการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) สามารถใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศและข้อมูลดาวเทียมสำรวจทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ เป้าประสงค์ที่ ๑ ตัวชี้วัดที่ ๑ กิจกรรมหลักที่ ๑.๑ ศึกษาวิเคราะห์เพื่อออกแบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจระดับนโยบาย โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเชิงพื้นที่ขนาดใหญ่ (Geospatial Big Data) และแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ เป้าประสงค์ที่ ๒ ตัวชี้วัดที่ ๔ กิจกรรมหลักที่ ๓.๕ ในการพัฒนานวัตกรรมการควบคุมดูแลแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ซึ่งสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) มี Platform การให้บริการข้อมูลดังกล่าวอยู่แล้ว ทั้งนี้ มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

๑. (ร่าง) แผนแม่บทดังกล่าวมีเป้าหมายที่ครอบคลุมการจัดการแร่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการกำกับดูแล และติดตาม ตรวจสอบ ที่ครอบคลุมถึงการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่เป็นวัตถุดิบทดแทนแร่บางชนิดในอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านแร่ของประเทศอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ควรพิจารณาเรื่องการประเมินความคุ้มค่าในการนำแร่มาใช้งานและส่งออก เพื่อประโยชน์ของระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ รวมถึงควรคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตประชาชนที่ด้วย

๒. แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การวิจัยพัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากแร่

๒.๑ ตัวชี้วัดที่ ๑ ร้อยละของของเสีย (Waste) ในกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตแร่ของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี ๒๕๗๐ (หน้า ๑๐๖)

ควรพิจารณาเพิ่มคำอธิบายเกี่ยวกับขอบเขตของตัวชี้วัด โดยมีการแสดงข้อมูลการวัด/การประเมินให้ชัดเจนในเชิงคุณภาพ และสำหรับในตัวชี้วัดค่าเป้าหมายควรจำแนกออกเป็น ๒ ส่วน เพื่อให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นได้ชัดเจน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ เป้าหมายเกี่ยวกับของเสีย (Waste) ที่เกิดขึ้น และส่วนที่ ๒ เป้าหมายเกี่ยวกับสถานประกอบการของกลุ่มเป้าหมายในอุตสาหกรรมที่นำแร่มาใช้ประโยชน์

/๒.๒ ตัวชี้วัด ...

๒.๒ ตัวชี้วัดที่ ๒ มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการประยุกต์ ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑) ด้านการเพิ่มมูลค่าแร่ ๒) ด้านการนำของเสียหรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่ ๓) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ไม่น้อยกว่า ๒ แนวทางในแต่ละด้านภายในปี ๒๕๗๐ (หน้า ๑๐๗)

ควรพิจารณารายละเอียดของค่าเป้าหมายของตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละปี ให้ชัดเจนว่ามีการวัดผลในหัวข้อใดของแต่ละปี และควรมีรายละเอียดของตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ ๑

๒.๓ ตัวชี้วัดที่ ๖ ร้อยละของความสำเร็จในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ปรับระบบหรือกระบวนการทำเหมืองหรือการผลิตให้เป็นไปตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ร้อยละ ๑๐๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ๒๕๗๐ (หน้า ๑๐๘)

ควรพิจารณาหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) อย่างเป็นระบบ ดังนั้น ควรศึกษาผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ของแร่ นั้น ๆ และ ดำเนินการในการส่งเสริมให้เป็นระบบและตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดและมีความยั่งยืน

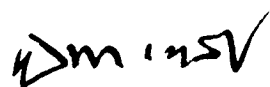
๓. ตัวเลขผลรวมเชิงปริมาณของผลสัมฤทธิ์ในแต่ละปี มีข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกัน อาจนำไปสู่ ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทฯ จึงควรตรวจสอบข้อมูลเชิงปริมาณ ที่เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละปี ในภาพรวมของ (ร่าง) แผนแม่บทฯ เพื่อประโยชน์ของการสอบกลับข้อมูล และเพื่อป้องกันความสับสนที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น ข้อมูลแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนากลไก การอนุญาต กำกับดูแล และการจัดสรรผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรแร่ ดังนี้

๓.๑ ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนกลไกที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาและปรับปรุงระบบการติดตาม ตรวจสอบ การกำกับดูแล และการเฝ้าระวังของการทำเหมืองที่เป็นมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ จำนวน ๕ เรื่อง ภายในปี ๒๕๗๐ เนื่องจากผลรวมค่าเป้าหมายตั้งแต่ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐ มีผลรวมค่าเป้าหมายเป็น ๕ ซึ่งมี จำนวนไม่สอดคล้องกับค่าเป้าหมายที่ระบุในแต่ละปีของการรายงาน เห็นควรแก้ไขให้ถูกต้อง (หน้า ๑๐๔)

๓.๒ ตัวชี้วัดที่ ๕ ร้อยละของสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและสุขภาพของประชาชนร้อยละ ๕๐ ตามขอบเขตที่กำหนดในคำอธิบายตัวชี้วัด ภายในปี ๒๕๗๐ ซึ่งมีการระบุผลสัมฤทธิ์ในแต่ละปีของตัวชี้วัดเป็นร้อยละ ๕๐ ในทุกปี ทั้งนี้ ควรตรวจสอบ การรายงานตัวเลขร้อยละของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นอีกครั้ง (หน้า ๑๐๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

โทร ๐ ๒๓๓๓ ๓๙๖๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ cplo@mhesi.go.th